

[Thestrup.]

ger, som den sidste ærede taler, det ærede medlem hr. Arnth Jensen, fremsatte om irettesættelse. Også jeg vil håbe, at irettesættelse vil blive brugt i højere grad, end det hidtil har været tilfældet. Det forekommer mig at være en god straf for mindre forseelser.

I ændringerne til § 54, 58 og 58 a findes der noget ændrede regler for grundløse klager over foresatte og for foresattes forhold i anledning af klager. Jeg vil tro, at vi fra alle sider er enige om de foreslåede ændringer. Ændringen af § 54 er kun foretaget for at tydeliggøre, hvad der allerede nu er gældende: at det kun er den bevidst grundløse klage, der straffes. Det er også rimeligt, at der findes et udtrykkeligt straffebud for at anvende de foreskrevne disciplinarmidler i tilfælde, hvor der ikke er hjemmel dertil, og at det betragtes som en skærpende omstændighed, at ulige behandling har fundet sted i anledning af fremsat klage, og at det straffes at give en efterstående urigtig oplysning om de gældende strafferegler.

Af de foreslåede ændringer i den militære retsplejelov er jo ikke mange af principiel karakter. De foreslåede ændringer i § 8 og indføjelsen af §§ 16 a og 16 c, der ved indskrænkninger i reglen om offentlighed tilsigter at sikre, at der tages tilbørligt hensyn til krigsforetagenders eller afdelingers sikkerhed eller militære foranstaltningers hemmeligholdelse, finder jeg nødvendige og rigtige.

Bestemmelserne i §§ 21, 23 og 24 om, at forsvarer ikke skal beskikkes i stort videre omfang i militære straffesager end i civile sager, er rimelige og vil utvivlsomt først og fremmest af den værnepligtige blive følt som en lettelse.

Disciplinen i hæren har jo i de sidste år været genstand for megen omtale også i udlandet på grund af de begivenheder, der fandt sted ved gennemførelsen af den 18 måneders tjenestetid. Når man heraf har villet drage den slutning, at det ikke skulle

være muligt her i landet at få god disciplin i hæren, eller at god disciplin kun kan oprettes ved hårde straffebestemmelser, så tror jeg, man er på vildspor.

En befolkning som vor kan ikke tvinges ved trusel om straf eller ved magt til at gå ind for en opgave. Derimod viser vor historie, at vor befolkning gang på gang har løst svære opgaver, også svære militære opgaver, når man har kunnet få den til at gå ind derfor. I dag er der i den danske befolknings langt overvejende del en vilje til at skabe et godt forsvar, og langt den overvejende del af de unge, der møder til tjeneste, møder med vilje til at gøre deres bedste. Når der alligevel har været grund til kritik over disciplinen, tror jeg, det skyldes, at hæren i de sidste år har været inde i en vældig omdannelse. Vi har så at sige af intet skullet skabe en hær, der var større, end vi nogensinde tidligere har haft den. Dette har givet en overgangstid med ustandselige ændringer og omflytninger og med en stor mangel på prøvede og erfarne befalingsmænd, navnlig i de lavere grader. Jeg vil tro, at dette har gjort, at den værnepligtige netop i denne overgangstid har fået det indtryk, at hæren ikke militært set var effektiv, og at det følgelig ikke var nogen rigtig nytte til, at han anvendte så lang tid på tjeneste i den. Jeg vil tro, at det er dette mere end noget andet, der førte til den misfornøjelse og surhed, der var baggrunden for de brud på disciplinen, der fandt sted.

Derfor er det også min opfattelse, at det vigtigste for at få en god disciplin indenfor hæren er, at befolkningen og den værnepligtige er overbevist om, at hæren rent militært set er effektiv, og at den i givet fald er i stand til at kæmpe og til at kæmpe godt. Så bliver der nemlig mening i at tjene i den for den værnepligtige, og så ser han et formål med at ofre så lang tid på militær uddannelse.

Hermed kan jeg tilsige mit partis villige medvirken til behandlingen af de foreliggende lovforslag.